

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÅENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Härigenom upphäves fr. o. m. samma dag
»Internationellt fördrag angående befordring å järnväg av
resande och resgods» (I. F. P.) av den 23 oktober 1924»
(särtryck nr 109), gällande fr. o. m. den 1 oktober 1928.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
Utdelningsplan	6
Inledning	7

AVDELNING I.

Fördragets föremål och omfattning.

Art. 1. Järnvägar och transporter, på vilka fördraget äger tillämpning	9
„ 2. Bestämmelser om kombinerade transporter	10
„ 3. Anslutningstrafik	10
„ 4. Järnvägens befordringsskyldighet	11

AVDELNING II.

Om befodringsavtalet.

Kapitel I. Befordring av resande.

Art. 5. Rätt till befordring	11
„ 6. Biljetter	12
„ 7. Biljettprisnedsättning för barn	13
„ 8. Biljetts giltighetstid	14
„ 9. Anvisande och förutbeställning av platser	14
„ 10. Uppehåll å mellanstationer	15
„ 11. Övergång till annan klass eller annat tågslag	16
„ 12. Resande utan giltig biljett	16
„ 13. Personer som äro uteslutna från befordring eller som befordras på vissa villkor	16
„ 14. Föremål som icke få medföras i personvagnarna	17
„ 15. Medförande i personvagnarna av handresgods och levande djur	17
„ 16. Tågförsening. Förfelad tåganslutning. Inställande av tåg	18

Kapitel II. Befordring av inskrivet resgods.

Art. 17. Föremål som befordras såsom inskrivet resgods. Föremål som äro uteslutna från befordring	19
„ 18. Resandes ansvarighet för inskrivet resgods. Tilläggsfrakt	20
„ 19. Resgodsets emballering och beskaffenhet	21
„ 20. Inskrivning och expediering av resgods. Resgodsbevis	21
„ 21. Utlämning av resgods	23

Kapitel III. Gemensamma bestämmelser för befordringen av resande och resgods.

	Sid.
Art. 22. Tåg. Tidtabeller. Utdrag ur taxor	24
„ 23. Grunder för befordringsavgifternas beräkning. Taxor	24
„ 24. Förbud mot särskilda överenskommelser	25
„ 25. Tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter	25
„ 26. Återbetalning	26
„ 27. Meningsskiljaktigheter	28

AVDELNING III.

Järnvägarnas ansvarighet. Framställande av anspråk.

Kapitel I. Ansvarighet.

Art. 28. Ansvarighet för befordringen av resande, handresgods och levande djur	28
„ 29. Järnvägarnas gemensamma ansvarighet för inskrivet resgods	29
„ 30. Ansvarighetens omfattning	29
„ 31. Ersättningens storlek, då resgods gått förlorat eller minskats	30
„ 32. Antagande att resgods gått förlorat. Förfaringsätt då det tillrättakommer.....	30
„ 33. Ersättningens storlek, då resgods skadats	31
„ 34. Ersättningens storlek, då resgods utlämnats för sent	31
„ 35. Deklaration av leveransintresse	32
„ 36. Ersättningens storlek, då uppsåt eller grov vårdslöshet från järnvägens sida föreligger	33
„ 37. Ränta å ersättningsbelopp	33
„ 38. Återbetalning av ersättningsbelopp	33
„ 39. Järnvägens ansvarighet för personalen.....	33

Kapitel II. Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer).

Anspråk, framställda inför domstol. Förfaringsätt och preskription ifråga om tvister på grund av befordringsavtalet.

Art. 40. Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer).....	34
„ 41. Behörighet att instämma järnvägen till domstol.....	34
„ 42. Järnvägar mot vilka rättegång kan anhängiggöras. Laga domstol.....	34
„ 43. Fastställande av minskning av eller skada å resgods	35
„ 44. Upphörande av på befordringsavtalet grundade anspråk mot järnvägen.....	36
„ 45. Preskription av anspråk på grund av befordringsavtalet.....	37
„ 46. Förfallna eller preskriberade anspråk kunna icke göras gällande.....	38

Kapitel III. Avräkning. Järnvägarnas regressrätt mot varandra.

Art. 47. Avräkning mellan järnvägarna	38
„ 48. Regressrätt ifråga om ersättning för förlust eller minskning av eller skada å resgods	38
„ 49. Regressrätt ifråga om ersättning för försenad utlämning.....	39
„ 50. Förfaringsätt i regressmål	39
„ 51. Laga forum i regressmål	40
„ 52. Särskilda överenskommelser ifråga om regress	40

AVDELNING IV.

Särskilda bestämmelser.

	Sid.
Art. 53. Tillämpning av inhemsk rätt	40
„ 54. Allmänna regler för processförfarandet	40
„ 55. Verkställandet av domar. Kvarstad och utmätning. Ställande av säkerhet	41
„ 56. Myntslag. Omräknings- och inväxlingskurs för utländskt mynt	41
„ 57. Centralbyrå för internationella järnvägstransporter	42
„ 58. Lista över linjer som äro underställda fördraget	43
„ 59. Nya staters anslutning till fördraget	43
„ 60. Revision av fördraget	44
„ 61. Tilläggsbestämmelser	44
„ 62. Giltighetstid för anslutning till fördraget	44
„ 63. Ratifikation	45
„ 64. Fördragets texter. Officiella översättningar	45
—————	
Bilaga I. Formulär till resgodsbevis	47
„ II. Reglemente för Centralbyrån för internationella järnvägstransporter	49
—————	
Bihang. Lista över järnvägs-, automobil- och sjöfartslinjer, å vilka Internatio- nella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods (I. F. P.) av den 23 november 1933 tillämpas. Utdrag av uppgifterna beträffande Sverige	53
—————	

Utdelningsplan.

Föreliggande särtryck tilldelas:

1. Styrelsens byråer och kontor.
 2. Distriktskanslier.
 3. Trafikinspektörsexpeditioner (trafikbefälsexpeditioner).
 4. Stationer (biljett- och resgodsexpeditioner).
 5. Andra tjänsteställen och tjänstehavare, som enligt vederbörande trafikinspektörs (trafikbefäls) beprövande hava behov av särtrycket.
-

Inledning.

Föreliggande särtryck innehåller:

1. *Internationellt fördrag angående befordring å järnväg av resande och resgods*, avslutat i Rom den 23 november 1933 och, enligt senare träffat avtal, satt i kraft att tillämpas från och med den 1 oktober 1938.
2. Mellan järnvägsförvaltningarna överenskomna *enhetliga tilläggsbestämmelser*, vilka fastställts av Internationella transportkommittén och gälla all befordring av resande och resgods till och från länder anslutna till nyssnämnda fördrag.

Bestämmelserna i Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods äro tryckta med upprättstående stil, de mellan järnvägsförvaltningarna överenskomna enhetliga tilläggsbestämmelserna med kursivstil.

Översättningen från den franska originaltexten verkställd inom Kungl. Järnvägsstyrelsen.

Utöver å sid. 9 nämnda stater har även Portugal anslutit sig till fördraget.

Fördraget är, då denna översättning går i tryck (september 1938), ännu icke ratificerat av följande stater, nämligen Finland, Grekland, Spanien och Turkiet.

Av de fördragsslutande staterna har Österrike bortfallit.

Internationellt fördrag angående befordring å järnväg av resande och resgods

avslutat i Rom den 23 november 1933

mellan

Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Finland*), Frankrike, Fria staden Danzig, Grekland*), Italien, Jugoslavien, Lettland, Liechtenstein, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Polen, Rumänien, Schweiz, Spanien*), Sverige, Tjeckoslovakien, Turkiet*), Tyskland, Ungern och Österrike*).

AVDELNING I.

Fördragets föremål och omfattning.

ARTIKEL 1.

Järnvägar och transporter, på vilka fördraget äger tillämpning.

§ 1.

Detta fördrag äger tillämpning på all befordring av resande och resgods med internationella färdbevis och internationella resgodsbevis över en transportsträcka, som berör minst två fördragsslutande staters områden och som uteslutande omfattar linjer upptagna å den enligt artikel 58 i detta fördrag upprättade listan**).

§ 2.

Från tillämpningen av detta fördrag äro dock undantagna:

1. Transporter, vilkas utgångs- och bestämmelsestationer äro belägna å en och samma stats område och som endast transitera en annan stats område:

a) när de linjer, över vilka transiteringen äger rum, trafikeras av en järnväg i utgångsstaten;

b) även när de linjer, över vilka transiteringen äger rum, icke trafikeras av en järnväg i utgångsstaten: såvida de i transporten deltagande järnvägarna hava träffat särskilda överenskommelser, enligt vilka dessa transporter icke betraktas såsom internationella.

*) Se inledningen sid. 7.

**) Uppgifterna i listan beträffande Sverige finnas intagna i Bihang till detta särtryck.

2. Transporter mellan stationer i två grannstater, om transportererna å hela transportsträckan utföras av järnvägar som tillhöra den ena av dessa stater och om ingendera av de båda staterna gör invändning däremot.

ARTIKEL 2.

Bestämmelser om kombinerade transporter.

§ 1.

Å den i artikel 1 nämnda listan kunna förutom järnvägar upptagas även regelbundet trafikerade automobil- eller sjöfartslinjer, som stå i anslutning till järnväg och utföra internationella transporter under ansvar av en fördragsstat eller en å listan upptagen järnväg.

§ 2.

De transportföretag, som trafikera dylika linjer, äro underkastade alla de skyldigheter och åtnjuta alla de rättigheter som åligga och tillkomma järnvägarna enligt detta fördrag, dock med förbehåll för sådana avvikelser som äro nödvändiga på grund av det olika befordrings sättet. Dessa avvikelser få dock icke innebära ändring av de genom detta fördrag fastställda ansvarighetsbestämmelserna.

§ 3.

En var stat, som önskar låta å listan upptaga sådan linje som nämnes i § 1, är skyldig ombesörja att de i § 2 nämnda avvikelserna offentliggöras på samma sätt som är föreskrivet ifråga om taxorna.

§ 4.

För sådana internationella transporter, som använda såväl järnvägar som andra än i § 1 här ovan angivna transportmedel, kunna järnvägarna, i ändamål att taga hänsyn till den säregna beskaffenheten hos varje befordrings sätt, gemensamt med de berörda transportföretagen fastställa taxebestämmelser som innebära en från detta fördrag avvikande rättslig ordning. I dylikt fall kan föreskrivas användning av annat färd- eller resgodsbevis än det som föreskrives enligt detta fördrag.

ARTIKEL 3.

Anslutningstrafik.

§ 1.

Detta fördrag äger tillämpning jämväl i de fall då resande och resgods befordras från en i en viss internationell taxa icke upptagen utgångsstation till en i samma stat belägen och i samma taxa upptagen anslutningsstation och därifrån till en i taxan upptagen bestämmelsestation, antingen med ett in-

ternationellt färd- eller resgodsbevis, vari avgifterna för de båda ifrågakommande sträckorna äro sammanslagna, eller ock med två bevis som ansluta till varandra. Utfärdas två bevis, skall det senare innehålla uppgift å den ursprungliga utgångsstationen.

§ 2.

Järnvägarna bestämma, från vilka stationer, i vilken omfattning och på vilka villkor befordring i dylik anslutningstrafik kan påfordras. Dessa stationer skola upptagas å en lista, som skall delgivas övriga berörda järnvägar.

ARTIKEL 4.

Järnvägens befordringsskyldighet.

Föreligger en internationell taxa eller är anslutningstrafik förutsedd enligt artikel 3, får befordring icke förvägras, såvida:

- a) den resande ställer sig detta fördrags bestämmelser till efterrättelse;
- b) befordringen kan ske med vanliga transportmedel;
- c) befordringen icke är på grund av lag eller genom allmän ordningsföreskrift förbjuden i någon av de i transporten deltagande staterna;
- d) befordringen icke förhindras av förhållanden, som järnvägen ej förmått undvika eller avhjälpa.

AVDELNING II.

Om befordringsavtalet.

KAPITEL I.

Befordring av resande.

ARTIKEL 5.

Rätt till befordring.

§ 1.

Den resande skall vid resans anträdande vara försedd med färdbevis (biljett). Taxorna kunna medgiva undantag härifrån.

§ 2.

Den resande är skyldig att bevara sin biljett under hela resan. Han är skyldig att på anfordran uppvisa den för varje tjänsteman, som utövar kontroll, och att avlämna den vid resans slut.

Enhetliga tilläggsbestämmelser.

1. Biljetterna tillhörande kuponger och kontrollkuponger få avskiljas endast av tjänstepersonalen.

2. Varje lös kupong är ogiltig och indrages, såvida icke den resande samtidigt kan förete såväl omslaget till biljetten som kupongerna för de ännu icke befarna sträckorna. Kan den resande icke detta, behandlas han såsom resande utan giltig biljett enligt artikel 12.

Resande bör därför tillse, att järnvägspersonalen icke avskiljer andra kuponger än för redan befarna sträckor. Personalen är skyldig att till den resande återlämna varje av misstag avskild biljett, kupong eller kontrollkupong, efter att å densamma i erforderligt fall hava gjort anteckning om förhållandet.

ARTIKEL 6.

Biljetter.

§ 1.

Biljetter, som utfärdas för internationell befordring enligt detta fördrag, skola vara försedda med märket .

§ 2.

Biljetterna skola innehålla följande uppgifter:

- a) utgångs- och bestämmelsestationerna;
- b) befordringsväg samt, om olika vägar eller transportmedel få begagnas, uppgift härom;
- c) tågslag och vagnsklass;
- d) befordringsavgiften;
- e) första giltighetsdagen;
- f) giltighetstiden.

§ 3.

Taxorna eller särskilda överenskommelser mellan järnvägarna bestämma, på vilket språk biljetterna skola tryckas och ifyllas, ävensom deras form och innehåll.

§ 4.

Biljetter i form av häften, innehållande kuponger (bokbiljetter), ävensom järnvägsförvaltningarnas kombinerade biljetter utgöra ett enda färdbevis i detta fördrags mening.

Kuponger, som av officiella eller privata resebyråer utlämnas sammanhäftade i ett omslag (resebyråbiljetter), utgöra var för sig särskilda färdbevis, för vilka allt efter omständigheterna vederbörande stats inländska befordringsbestämmelser eller bestämmelserna i detta fördrag gälla.

§ 5.

Såvida icke taxorna medgiva undantag, får biljett överlåtas endast i det fall att den icke utställts för viss person och resan icke påbörjats.

Ifråga om försäljning och återförsäljning av biljetter till ett annat pris än det i taxorna angivna tillämpas i de särskilda staterna där gällande lagar och förordningar.

Enhetliga tilläggsbestämmelser.

1. Tryck, som tjänar andra ändamål än tjänsten, får icke anbringas å biljetterna.

2. Vid järnvägar, som för begagnande av vissa tåg beräkna högre pris än det ordinarie eller särskild tilläggsavgift, skola de för dessa tåg gällande biljetterna förses med ett lodrätt rött streck i mitten. Tur- och returbiljetter skola i mitten förses med ett lodrätt band.

3. För att vara giltiga skola biljetter i form av blad eller häften vara försedda med den utlämnande förvaltningens torrstämpel (firmastämpel), anbragt å såväl omslag som kuponger.

4. En biljetts första giltighetsdag skall utlämningsstället angiva genom att anbringa sin datumstämpel å biljetten. Ifråga om alla slags biljetter i form av häften skall datumstämpeln anbringas å såväl omslaget som de särskilda kupongerna och ifråga om biljetter med kontrollkuponger jämväl å dessa.

Biljetter till ett tåg, som tidtabellsenligt avgår vid midnatt, skola förses med datumstämpel för den börjande dagen.

5. En resa gäller såsom påbörjad, så snart biljetten använts för inskrivning av resgoods.

ARTIKEL 7.

Biljettprisnedsättning för barn.

§ 1.

Barn intill fyllda fyra års ålder befordras avgiftsfritt utan biljett, såvida icke särskild plats begäres för dem.

§ 2.

Barn över fyra år intill fyllda tio år samt yngre barn, för vilka särskild plats begäres, befordras mot nedsatt avgift, som icke får överstiga hälften av avgiften för vuxna; dock må avrundning ske enligt den biljettutfärdande förvaltningens bestämmelser.

Denna nedsättning behöver icke tillämpas för biljettavgifter som redan innebära en nedsättning i förhållande till den ordinarie avgiften för enkel biljett.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Biljetter, som till nedsatt avgift utlämnas för barn, skola särskilt utmärkas såsom sådana.

ARTIKEL 8.

Biljetts giltighetstid.

§ 1.

Biljetts giltighetstid fastställs i vederbörande taxa.

§ 2.

Giltighetstiden skall utgöra minst:

för enkla biljetter: 1 dag för varje påbörjad sträcka av 100 km; den får dock icke understiga 2 dagar;

för tur- och returbiljetter: 1 dag för varje påbörjad sträcka av 50 km; den får dock icke understiga 4 dagar.

§ 3.

För biljetter till nedsatt avgift kan annan giltighetstid fastställas.

§ 4.

En biljetts första giltighetsdag inräknas i biljettens giltighetstid såsom hel dag. Resan kan anträdas vilken dag som helst inom biljettens giltighetstid; den skall, med de undantag som angivas i taxorna, vara avslutad senast med ett tåg som enligt tidtabellen skall anlända till bestämmelsestationen senast klockan 24 biljettens sista giltighetsdag.

ARTIKEL 9.

Anvisande och förutbeställning av platser.

§ 1.

Resande äger rätt att vid påstigandet belägga en ledig plats såväl för sig själv som för varje person, som reser i hans sällskap och för vilken han kan förete biljett. Resande, som lämnar sin plats utan att tydligt belägga den, förlorar sin rätt till densamma. I fråga om anvisande av plats tillämpas i övrigt de för de särskilda järnvägarna gällande bestämmelserna.

§ 2.

Taxor eller tidtabeller angiva, huruvida och på vilka villkor platser kunna förutbeställas i vissa tåg.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Resande, som ej kan anvisas plats i den vagnsklass hans biljett utvisar, kan erhålla tillstånd att utan erläggande av tilläggsavgift taga plats i en högre vagnsklass under den tid plats icke kan ställas till hans disposition i den vagnsklass vartill hans biljett berättigar.

Om plats icke finnes ledig i den högre vagnsklassen, kan den resande antingen taga plats i en lägre vagnsklass och erhålla intyg härom eller ock avstå från resan.

Resande, som måste anvisas plats i en högre vagnsklass, får taga plats i denna vagnsklass endast i det fall att sådan plats anvisas honom av tjänstepersonalen. Den som egenmäktigt tager plats i en högre vagnsklass, behandlas såsom resande utan giltig biljett enligt artikel 12.

ARTIKEL 10.

Uppehåll å mellanstationer.

§ 1.

Taxorna angiva, huruvida och på vilka villkor resande har rätt att göra uppehåll å mellanstationer under den tid hans biljett är giltig.

§ 2.

Gör den resande bruk av sin rätt att göra uppehåll å mellanstation, så inträder härigenom ingen förlängning av biljettens taxeenliga giltighetstid.

§ 3.

Innehar den resande en biljett, gällande endast över en viss väg, så kan han fortsätta den avbrutna resan även från en annan, bestämmelsestationen närmare belägen station på samma väg.

§ 4.

Gör en resande, vars biljett gäller valfritt över olika vägar, uppehåll under resan på en av dessa vägar, måste han fortsätta resan antingen från uppehållsstationen eller ock från en annan, bestämmelsestationen närmare belägen station på samma väg.

§ 5.

Uppehållets varaktighet begränsas endast av biljettens giltighetstid.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Såsom uppehåll under resan betraktas icke:

uppehåll som uteslutande äger rum för inväntande av första anslutande tåg enligt tidtabellen, även om övernattning därvid måste ske;

övergång från ett tåg som icke stannar å bestämmelsestationen eller å den

station, där uppehåll under resan skall äga rum, till nästa anslutningståg som stannar där;

övergång till ett tåg med vilket målet för resan kan nås tidigare eller billigare än med det dittills begagnade tåget.

ARTIKEL 11.

Övergång till annan klass eller annat tågslag.

Resande äger rätt att på i taxorna angivna villkor samt mot erläggande av föreskriven tilläggsavgift övergå till högre vagnsklass eller annat tågslag än det för vilket hans biljett är angiven att gälla.

ARTIKEL 12.

Resande utan giltig biljett.

§ 1.

Resande, som icke kan förete giltig biljett, är skyldig att erlægga, förutom biljettavgift för den tillryggalagda sträckan, en tilläggsavgift; dock befrias han icke därigenom från eventuellt straffrättsligt ansvar. Tilläggsavgiften beräknas enligt bestämmelserna för den järnväg där betalning av tilläggsavgift påyrkats. Saknas föreskrifter i detta avseende, skall den resande erlægga en tilläggsavgift till samma belopp som biljettavgiften för den tillryggalagda sträckan.

§ 2.

Biljetter, som obehörigen ändrats, anses ogiltiga och indragas av tjänstepersonalen.

§ 3.

Resande, som vägrar att genast erlægga biljett- eller tilläggsavgift, kan förvägras resa. Sådan resande äger icke fordra att hans resgods ställes till hans förfogande på annan station än bestämmelsestationen.

ARTIKEL 13.

Personer som äro uteslutna från befordring eller som befordras på vissa villkor.

§ 1.

Följande personer äga icke tillträde till tåg och kunna under vägen avvisas därifrån:

a) Berusade personer samt personer som icke iakttaga ett anständigt uppförande eller icke ställa sig gällande lagar och förordningar till efterrättelse; dessa personer hava icke rätt att återfå biljettavgiften eller erlagd avgift för resgodsbefordring.

b) Personer som på grund av sjukdom eller annan anledning kunna antagas komma att förorsaka medresande obehag, såvida icke särskild vagns-avdelning i förväg abonnerats för dem eller mot erläggande av vederbörlig avgift kan ställas till deras förfogande; personer, som insjukna under vägen, skola likväl befordras åtminstone till den närmaste station där de kunna erhålla nödig vård. Erlagd biljett- och resgodsvavgift skall på i artikel 26 stadgade villkor återbäras, efter avdrag av den del därav som faller på den tillryggalagda sträckan.

§ 2.

Befordring av personer, som äro behäftade med smittosamma sjukdomar, äger rum enligt internationella överenskommelser eller, om sådana icke finnas, enligt i de särskilda staterna gällande bestämmelser.

ARTIKEL 14.

Föremål som icke få medföras i personvagnarna.

§ 1.

I personvagnarna få icke medföras farliga föremål, särskilt laddade skjutvapen, explosiva varor, lättantändliga eller frätande ämnen, ej heller föremål som kunna medföra obehag eller besvär för de resande.

Resande, som i offentlig tjänsteutövning bära skjutvapen, ävensom jägare och skyttar må likväl i vagnen medföra ammunition för handvapen, dock icke utöver den lägsta av de maximigränser som gällande förordningar i de under vägen berörda staterna angiva. Fångvaktare som färdas med fångar i särskilda vagnar eller vagnsavdelningar, få medföra laddade skjutvapen.

§ 2.

Förefinnes giltigt skäl att misstänka överträdelse av bestämmelserna i § 1, äga järnvägens tjänstemän rätt att i den resandes närvaro förvissa sig om beskaffenheten av de föremål som medföras i personvagnarna.

§ 3.

Den som överträder bestämmelserna i § 1 är ansvarig för all därav härörande skada samt är dessutom underkastad påföljd enligt gällande lagar och förordningar.

ARTIKEL 15.

Medförande i personvagnarna av handresgods och levande djur.

§ 1.

Resande har rätt att i personvagn avgiftsfritt medföra föremål som lätt kunna bäras (handresgods), förutsatt att tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter icke lägga hinder i vägen och

att föremålen i fråga icke kunna skada järnvägsmaterielen. Resande äger icke rätt att för sitt handresgods förfoga över annat utrymme än det som finnes ovanför och under den plats han intager.

§ 2.

Levande djur få icke medföras i personvagnarna. Små tama djur, förvarade i burar, lådor, korgar eller annat lämpligt emballage — små hundar även om de icke äro förvarade i emballage — få dock medföras, såvida vederbörande staters polisföreskrifter icke lägga hinder i vägen och ingen medresande gör invändning däremot, samt såvida djuren kunna placeras i knäet eller på samma sätt som handresgods.

Taxor eller tidtabeller kunna förbjuda eller medgiva medförandet av levande djur i vissa slags personvagnar eller tåg.

Taxorna angiva, huruvida och för vilka djur befodringsavgift skall erläggas.

§ 3.

Den resande har att själv taga vård om handresgods och djur som han medför.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Resande är ansvarig för all skada som utan järnvägens förvållande uppstår genom handresgods eller levande djur, som han medför i vagnen.

ARTIKEL 16.

Tågförsening. Förfelad tåganslutning. Inställande av tåg.

Har på grund av tågförsening anslutning till ett annat tåg förfelats, eller har ett tåg helt eller delvis inställts, och vill den resande fortsätta resan, är järnvägen skyldig att utan tilläggsavgift såvitt möjligt befodra honom och hans resgods med ett annat tåg, som i riktning mot samma bestämmelsestation framgår över samma linje eller över annan linje, tillhörande de förvaltningar som ingå i den ursprungliga befodringsvägen, på det att han må kunna framkomma till bestämmelsestationen med mindre försening. Stationsföreståndaren skall i förekommande fall å biljetten intyga, att anslutningen förfelats eller att tåget inställts, ävensom i erforderlig utsträckning förlänga biljettens giltighetstid och göra den gällande för den nya vägen, för en högre vagnklass eller för ett tågslag med högre avgifter. Järnvägen äger dock rätt att genom taxa eller tidtabell undantaga vissa tåg från dylik användning.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Om tåg, till vilket anslutning förfelats, upphinnes, är resande skyldig att fortsätta resan med detta tåg. Järnvägen är skyldig att, därest begäran därom framställts i tillräckligt god tid, överflytta den resandes inskrivna resgods till detta tåg.

KAPITEL II.

Befordring av inskrivet resgods.

ARTIKEL 17.

Föremål som befordras såsom inskrivet resgods. Föremål som äro uteslutna från befordring.

§ 1.

Såsom inskrivet resgods befordras endast föremål som äro avsedda för den resandes bruk och förvaras i koffertar, korgar, väskor, kappsäckar, hattaskar eller annat dylikt emballage.

§ 2.

Dessutom befordras såsom inskrivet resgods, även i saknad av emballage, utom i vad avser fallet d) härnedan:

- a) bär- och rullstolar för sjuka, självdrivna rullstolar med eller utan motor, vilstolar;
- b) barnvagnar;
- c) provkoffertar för handelsvaror;
- d) musikinstrument, som kunna bäras och äro förvarade i lådor, fodral eller annat emballage;
- e) materiel för artistföreställningar, såvida dess förpackning, omfång och vikt medgiva dess hastiga inlastning och stuvning i resgodsvagnarna;
- f) mätninginstrument av högst 4 meters längd samt handverktyg;
- g) en- och tvåsitsiga hand- och sportkälkar (sparkstöttingar), skidor, skridskosegel, ävensom båtar av högst 3 meters längd;
- h) cyklar med eller utan hjälpmotor, ensitsiga motorcyklar med eller utan bakdyna, såvida lösa tillbehör äro borttagna.

Motorfordons bränslebehållare få innehålla motorbränsle, under villkor att bränsleledningen till karburatorn är stängd och denna senare genom körning av motorn blivit tömd.

I taxorna kan fastställas viss begränsning av mängd, omfång och vikt av ovan uppräknade föremål, som få befordras såsom inskrivet resgods.

§ 3.

Andra föremål som icke äro avsedda för den resandes bruk, ävensom levande djur som äro förvarade i tillräckligt säkra burar, kunna mottagas till befordring såsom inskrivet resgods, såvida taxorna så medgiva.

§ 4.

Från befordring såsom inskrivet resgods äro uteslutna sådana föremål, som enligt Internationella fördraget angående godsbefordring å järnväg (I.F.G.)

äro uteslutna från befordring. Föremål, som enligt samma fördrag endast på vissa villkor mottagas till befordring, äro likaledes uteslutna från befordring såsom inskrivet resgods.

Dock får film, förpackad enligt föreskrifterna i Internationella fördraget angående godsbefordring å järnväg (I.F.G.), mottagas till befordring såsom inskrivet resgods.

ARTIKEL 18.

Resandes ansvarighet för inskrivet resgods. Tilläggsfrakt.

§ 1.

Innehavaren av resgodsbeviset är ansvarig för iakttagandet av bestämmelserna i artikel 17; han bär alla följder av ett överträdande av dessa bestämmelser.

§ 2.

Om dylik överträdelse misstänkes föreligga, är järnvägen berättigad att undersöka, om resgodsets innehåll står i överensstämmelse med nämnda bestämmelser. Vid undersökningen skall innehavaren av resgodsbeviset anmodas närvara; infinner han sig icke eller kan han icke anträffas, skola två vid järnvägen icke anställda personer såsom vittnen närvara vid undersökningen, såvida icke enligt lagar eller förordningar andra föreskrifter gälla i den stat där undersökningen äger rum. Om överträdelse visas föreligga, är innehavaren av resgodsbeviset skyldig att ersätta kostnaderna för undersökningen.

§ 3.

Har överträdelse av bestämmelserna i artikel 17 § 4 ägt rum, är innehavaren av resgodsbeviset skyldig att erlägga en tilläggsfrakt; härigenom befrias han icke vare sig från skyldigheten att därjämte betala vederbörlig fraktskillnad och i förekommande fall ersättning för genom överträdelsen vållad skada, eller från straffrättsligt ansvar.

Tilläggsfrakten utgör, om föremålen enligt artikel 3 mom. 4 i Internationella fördraget angående godsbefordring å järnväg äro uteslutna från befordring eller tillhöra klasserna I och II i Bilaga I till samma fördrag, 15 francs för kilogram av de från befordring uteslutna föremålens bruttovikt, dock minst 30 francs för varje sändning, samt i andra fall 5 francs för kilogram, dock minst 10 francs för varje sändning.

Om de föreskrifter, som gälla för den egna (lokala) trafiken å den järnväg där överträdelsen uppdragats, stadga lägre total tilläggsfrakt, skall denna lägre tilläggsfrakt utkrävas.

ARTIKEL 19.

Resgodsets emballering och beskaffenhet.

§ 1.

Järnvägen kan vägra att mottaga resgoods med otillräckligt emballage eller resgoods som är i bristfälligt skick eller som visar tydliga tecken på att vara skadat. Mottages likväl resgodset till befordring, äger järnvägen rätt att göra anteckning om dess tillstånd i resgoodsbeviset. Mottager den resande ett resgoodsbevis med sådan anteckning, anses han därmed hava erkänt resgodsets tillstånd.

§ 2.

Å de särskilda kollina skola på tillräckligt hållbart sätt finnas angivna den resandes namn och adress samt bestämmelsestationens namn. Kolli, som icke är försett med dessa uppgifter, kan järnvägen vägra att mottaga till befordring.

§ 3.

Äldre resgodsmärken, adresser eller andra märken och påskrifter, som avse tidigare transporter, skola av den resande borttagas eller göras oläsliga.

ARTIKEL 20.

Inskrivning och expediering av resgoods. Resgoodsbevis.

§ 1.

Inskrivning av resgoods äger rum endast mot företeende av biljett, gällande minst till resgodsets bestämmelsestation, och endast över den väg som är angiven å biljetten.

Därest biljetten är giltig över flera vägar eller flera stationer å samma bestämmelseort kunna ifrågakomma, skall den resande noggrant ange befordringsvägen eller den station, dit resgodset skall inskrivas. Järnvägen är icke ansvarig för följderna av att den resande underlåter iakttaga denna föreskrift.

Taxorna ange, huruvida och på vilka villkor resgoods kan mottagas till befordring över annan väg än den som är angiven å den företedda biljetten eller utan att biljett företes. Om resgoods enligt taxa kan mottagas till befordring utan att biljett företes, gälla bestämmelserna i detta fördrag, i vad de reglera resandes rättigheter och skyldigheter med avseende på hans resgoods, även för avsändaren av resgoods, som inskrivits utan att biljett företetts.

Därest taxorna så medgiva, kan den resande under biljettens giltighetstid låta inskriva resgoods antingen över hela befordringssträckan direkt från utgångs- till bestämmelsestationen eller över vilka som helst delsträckor av hela befordringssträckan; dock får befordring över samma delsträcka icke äga rum mer än en gång.

§ 2.

Då resgods inskrives, skall resgodsbevis avlämnas till den resande. Den resande har att vid mottagandet av resgodsbevis förvissa sig om att detta är utfärdat i överensstämmelse med hans uppgifter. Resgodsfrakten skall betalas vid inskrivningen.

§ 3.

I övrigt tillämpas vid inskrivning av resgods de för utgångsstationen gällande föreskrifterna.

§ 4.

Resgodsbevis för internationella transporter skola utfärdas å formulär enligt Bilaga I till detta fördrag.

§ 5.

Resgodsbeviset skall innehålla följande uppgifter:

- a) utgångs- och bestämmelsestationer;
- b) befordringsväg;
- c) inlämningsdag och det tåg till vilket resgodset inlämnats;
- d) antalet biljetter, såvida icke resgodset inlämnats till befordring utan att biljett företetts;
- e) resgodskollinas antal och vikt;
- f) resgodsfrakten och andra eventuella avgifter;
- g) i förekommande fall det belopp, angivet med bokstäver, vartill det enligt artikel 35 deklarerade leveransintresset uppgår.

§ 6.

Taxor eller överenskommelser mellan järnvägarna bestämma, på vilket språk resgodsbevisen skola tryckas och ifyllas.

§ 7.

Taxorna kunna innehålla särskilda föreskrifter för befordring av cyklar och sportmateriel.

§ 8.

Den resande kan, på de villkor som gälla för utgångsstationen, anvisa det tåg med vilket hans resgods skall befordras. Om han icke använder denna rätt, befordras resgodset med första lämpliga tåg.

Måste resgodset omlastas på en anslutningsstation, skall det vidarebefordras med anslutande tåg, såvida tåget ifråga får användas för befordring av resgods och erforderlig tid för omlastningen förefinnes. I annat fall skall resgodset vidarebefordras med första lämpliga tåg.

Befordring av resgods på härovan angivet sätt kan äga rum endast såvida det icke förhindras genom fullgörandet å utgångsstationen eller under vägen av tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter.

Järnvägen äger rätt att förbjuda eller inskränka befordring av inskrivet resgods i vissa tåg eller tågslag.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Tryck, som tjänar andra ändamål än tjänsten, får icke anbringas å resgodsbevisen.

ARTIKEL 21.

Utlämning av resgods.

§ 1.

Resgods utlämnas mot återställande av resgodsbeviset. Järnvägen är icke skyldig att pröva, huruvida innehavaren av resgodsbeviset är berättigad att få resgodset utlämnat till sig.

§ 2.

Innehavaren av resgodsbevis är berättigad att fordra resgodsets utlämning å bestämmelsestationen efter ankomsten av det tåg med vilket resgodset skulle hava befordrats, så snart den tid förflutit som erfordras för resgodsets behandling och i förekommande fall för fullgörande av tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter.

§ 3.

Företes icke resgodsbeviset, är järnvägen icke skyldig utlämna resgodset, såvida icke den, som gör anspråk därpå, visar sin rätt därtill. Har sådan rätt icke tillräckligt ådagalagts, kan järnvägen fordra att säkerhet ställes.

§ 4.

Resgodset utlämnas å den station till vilken det blivit inskrivet. Därest emellertid innehavaren av resgodsbeviset i god tid gör framställning därom, kan resgodset, om förhållandena så medgiva samt tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter icke lägga hinder i vägen, återlämnas å avsändningsstationen eller utlämnas å en mellanstation, mot återställande av resgodsbeviset och därjämte, om taxan så föreskriver, mot uppvisande av biljetten.

§ 5.

Har innehavaren av resgodsbeviset icke fått resgodset utlämnat till sig i enlighet med bestämmelserna i § 2, kan han fordra, att järnvägen å resgodsbeviset intygar dagen och timmen då han begärt resgodsets utlämning.

§ 6.

I övrigt äger utlämningen rum enligt för den utlämnande järnvägen gällande bestämmelser.

KAPITEL III.

**Gemensamma bestämmelser för befordringen av
resande och resgods.**

ARTIKEL 22.

Tåg. Tidtabeller. Utdrag ur taxor.

§ 1.

För befordringen äro upplåtta ordinarie, i tidtabellen upptagna tåg samt tåg som anordnas vid behov.

§ 2.

Järnvägen är skyldig att å stationerna i god tid anslå tidtabell för de tåg som framgå å dess egna linjer. Tidtabellerna skola angiva tågslag, vagnsklass och tågens avgångstider samt för större övergångsstationer och slutstationer jämväl ankomsttider och viktigare tåganslutningar.

Tidtabeller, som icke längre äro gällande, skola utan dröjsmål borttagas.

§ 3.

Å varje för internationell trafik upplåten station skola resande vara i tillfälle att taga del av taxor eller taxeutdrag, angivande biljettpriserna för de internationella biljetter som där tillhandahållas, samt motsvarande avgifter för resgods.

Enhetlig tilläggsbestämmelse.

Resande äger rätt begagna alla tåg som föra den vagnsklass för vilken hans biljett är giltig, dock med förbehåll för inskränkande bestämmelser i officiella tidtabeller eller i berörda järnvägars taxor.

ARTIKEL 23.

Grunder för befordringsavgifternas beräkning. Taxor.

§ 1.

Befordringsavgifterna beräknas enligt i varje stat lagligen gällande och vederbörligen offentliggjorda taxor. Dessa taxor skola innehålla alla erfor-

derliga anvisningar för beräkning av befordrings- och extra avgifter samt, i förekommande fall, angiva i vilken mån hänsyn skall tagas till växelkurserna.

Internationella taxor behöva emellertid offentliggöras endast i de stater, vilkas järnvägar deltaga i dessa taxor såsom utgångs- och bestämmelsejärnvägar.

§ 2.

Taxorna skola innehålla uppgift om särskilda villkor för befordringen.

Taxorna skola för alla tillämpas på ett och samma sätt. Däri meddelade bestämmelser gälla endast under förutsättning att de icke stå i strid med detta fördrag; i annat fall äro de ogiltiga.

Direkta internationella taxor och ändringar av dem träda i kraft å den i kungörelsen angivna dagen; taxeförhöjningar eller andra skärpningar av befordringsvillkoren skola kungöras minst åtta dagar före den för deras ikraftträdande bestämda dagen.

Utlämnas internationella biljetter eller resgodsbevis utan att direkt taxa finnes inrättad, kan järnväg, som företager ändring av sin taxa, icke fordra att denna ändring tillämpas av andra järnvägar förrän tidigast åtta dagar efter det att dessa erhållit underrättelse därom.

Taxor, som utfärdats endast för viss tid, upphöra att gälla med utgången av den bestämda giltighetstiden.

ARTIKEL 24.

Förbud mot särskilda överenskommelser.

Särskilda överenskommelser, varigenom en eller flera resande skulle beredas nedsättning av de enligt taxorna beräknade befordringsavgifterna, äro uttryckligen förbjudna och ogiltiga.

Däremot äro sådana nedsättningar tillåtna, som blivit vederbörligen offentliggjorda och på samma villkor komma alla tillgodo, så ock nedsättningar som medgivas för järnvägstjänsten, för offentliga ändamål eller för välgörande, uppfostrings- eller undervisningsändamål.

ARTIKEL 25.

Tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter.

Resande är skyldig ställa sig till efterrättelse av tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheter utfärdade föreskrifter såväl i fråga om hans person som beträffande undersökningen av hans resgods och handresgods. Han skall närvara vid dylik undersökning, såvida icke gällande föreskrifter medgiva undantag. Järnvägen ikläder sig icke något ansvar gentemot den resande, därest denne icke fullgör dessa åligganden.

ARTIKEL 26.

Återbetalning.

§ 1.

Har biljett icke använts, kan den erlagda biljettavgiften återfordras, dock med de avdrag som må följa av bestämmelserna i §§ 3 och 4.

§ 2.

Har på grund av dödsfall, sjukdom eller olyckshändelse, som drabbat den resande, eller annan dylik tvingande orsak biljett endast delvis kommit till användning, återbetalas, med de avdrag som må följa av bestämmelserna i §§ 3 och 4, skillnaden mellan det erlagda beloppet och avgiften för den tillryggalagda sträckan, beräknad enligt den allmänna taxan.

§ 3.

Från återbetalning undantagas skatter, tilläggsavgift för reserverad plats, framställningskostnad för biljetter i häften och biljettförsäljningsprovision.

§ 4.

Från det belopp, som skall återbetalas, avdragas 10 procent, dock minst 0,50 och högst 3 francs för biljett, ävensom i förekommande fall portokostnad.

Dylik avdrag göres dock icke, då en icke använd biljett samma dag den utlämnats återställes till den expedition som utlämnat densamma.

§ 5.

Har resande hindrats att tidtabellsenligt fortsätta sin resa på grund av att anslutning till annat tåg till följd av försening förfelats eller på grund av inställande av ett tåg eller avbrott i driften, och avstår han i anledning därav från att fullfölja sin resa, äger han rätt att fordra, att bestämmelserna i § 2 skola tillämpas utan att järnvägen äger göra sådana avdrag som nämnas i § 4.

§ 6.

I fråga om biljetter med nedsatt avgift medges återbetalning endast i det fall och med den begränsning som nämnes i § 5; biljetter med nedsatt avgift, vilka utfärdats för barn på grund av första stycket i artikel 7 § 2 anses icke såsom biljetter med nedsatt avgift enligt denna paragraf.

§ 7.

För förlorade biljetter medges icke någon återbetalning.

§ 8.

Om resgods återtages innan det avsänts från avsändningsstationen, kan den erlagda befodringsavgiften återfordras.

Om resgods utlämnas å en mellanstation, sker återbetalning endast i de i §§ 2 och 5 nämnda fallen och i enlighet med där givna bestämmelser.

I båda fallen avdrages ett belopp av 0,50 francs för varje resgodsbevis ävensom i förekommande fall skatt.

§ 9.

Taxorna kunna innehålla avvikande bestämmelser, vilka dock icke få vara ofördelaktigare för den resande.

§ 10.

Varje anspråk på återbetalning, som grundar sig på bestämmelserna i denna artikels §§ 1, 2, 5, 6 och 8 eller i artikel 13, upphör, såvida det icke framställts till järnvägen, ifråga om biljetter inom sex månader efter utgången av biljettens giltighetstid och ifråga om resgodsbevis inom sex månader efter dagen för bevisets utfärdande.

§ 11.

Har taxan blivit oriktigt tillämpad eller hava misstag ägt rum vid bestämmandet av befodrings- och andra avgifter, skall vad sålunda beräknats för litet betalas efteråt och vad för mycket erlagts återbäras.

§ 12.

Har järnvägen funnit att för mycket erlagts, skall vederbörande resande, om det för mycket erlagda beloppet överstiger 0,50 francs för varje biljett eller resgodsbevis, såvitt möjligt underrättas därom, och reglering skall ske snarast möjligt.

§ 13.

I de i denna artikel icke omnämnda fall skola, där icke särskilda överenskommelser träffats mellan järnvägarna, de för den inländska trafiken gällande bestämmelserna tillämpas.

Enhetliga tillägsbestämmelser.

1. *Järnvägen äger rätt att fordra, att den resande tillräckligt styrker sina anspråk på hel eller delvis återbetalning av den erlagda biljett- eller resgodsavgiften.*

2. *Därest en resande uppvisar sin biljett på en mellanstation å den sträcka över vilken biljetten gäller, och därvid förklarar att han avstår från fortsatt resa, äger han rätt att av denna station erhålla ett skriftligt intyg i överensstämmelse med sin förklaring. Avstår han från att påbörja resan, utfärdas det skriftliga intyget av utgångsstationen.*

Det skriftliga intyget skall bifogas den resandes ansökning om hel eller delvis återbetalning av biljettavgiften. Det befriar emellertid icke den resande från att förelägga andra av järnvägen eventuellt fordrade bevis.

3. *Har resande på grund av brist på plats i den vagnsklass till vilken hans biljett gäller och i en högre vagnsklass, begagnat honom anvisad plats i en lägre vagnsklass och låtit detta förhållande bestyrkas av järnvägen, äger han anspråk på återbetalning av skillnaden mellan den erlagda biljettavgiften och den avgift, som han skulle hava betalt för lösen av särskilda biljetter för de begagnade vagnsklasserna och sträckorna.*

Om han avstår från resan, äger han anspråk på återbetalning för de icke tillryggalagda sträckorna samt, om han återtager inskrivet resgods, av resgodsfrakten för samma sträckor, under samma villkor som en resande som på grund av förfelad tåganslutning är förhindrad att enligt tidtabellen fullfölja sin resa.

4. *För beräkning av återbetalningsbeloppet gäller den kurs som tillämpades vid befordringsavgiftens erläggande; för utbetalning av detta belopp gäller kursen för utbetalningsdagen.*

ARTIKEL 27.

Meningsskiljaktigheter.

Meningsskiljaktigheter mellan de resande eller mellan dessa och järnvägstjänstemännen avgöras i första hand å stationerna av vederbörande stationsbefäl och under färden av tågbefälhavaren.

AVDELNING III.

Järnvägarnas ansvarighet. Framställande av anspråk.

KAPITEL I.

Ansvarighet.

ARTIKEL 28.

Ansvarighet för befordringen av resande, handresgods och levande djur.

§ 1.

Järnvägens ansvarighet för det fall, att resande dödats eller skadats genom tågolycka eller att skada förorsakats genom försening eller inställande av tåg eller genom förfelad anslutning, bestämmes av lagar och förordningar i den stat där händelsen tilldragit sig. Efterföljande artiklar i denna avdelning äro icke tillämpliga i nu nämnda fall.

§ 2.

Beträffande handresgods och levande djur, om vilka den resande enligt artikel 15 § 3 har att själv taga vård, är järnvägen ansvarig endast för sådan skada som förorsakats genom järnvägens försummelse.

§ 3.

I förenämnda fall förekommer icke någon gemensam ansvarighet.

ARTIKEL 29.

Järnvägarnas gemensamma ansvarighet för inskrivet resgods.

§ 1.

Den järnväg, som till befordring mottagit resgods och därå utfärdat internationellt resgodsbevis, ansvarar för transportens utförande över hela befordringssträckan ända till dess resgodset utlämnas.

§ 2.

Varje efterföljande järnväg inträder genom själva övertagandet av resgodset i befordringsavtalet och ikläder sig därav härrörande skyldigheter, dock är med avseende å bestämmelsejärnvägen att iakttaga vad i artikel 42 § 2 föreskrives.

ARTIKEL 30.

Ansvarighetens omfattning.

§ 1.

I enlighet med bestämmelserna i detta kapitel är järnvägen ansvarig för försenad utlämning ävensom för den skada som under tiden från resgodsets mottagning till befordring till dess det utlämnats uppstått till följd av att resgodset gått förlorat, minskats eller skadats.

§ 2.

Har resgodset gått förlorat, minskats eller skadats, är järnvägen fri från denna ansvarighet, såvida järnvägen visar att skadan förorsakats genom försummelse av den resande eller genom av resgodsets egenart betingad mottaglighet för dylik skada eller genom händelse av högre hand (force majeure).

Järnvägen ansvarar icke för skada, som förorsakats genom resgodsets särskilda naturliga beskaffenhet eller bristfälligt emballage eller till följd av att föremål, som äro uteslutna från befordring, likväl inlämnats såsom resgods.

Om skada, efter förhanden varande omständigheter att döma, kan tillskrivas resgodsets särskilda naturliga beskaffenhet eller bristfälligt emballage

eller ock det förhållandet att resgodset innehållit från befordring såsom resgods uteslutna föremål, förutsattes att skadan härrör av sådan orsak, såvida icke den berättigade ådagalägger motsatsen.

§ 3.

Järnvägen är likaledes fri från ansvarighet för försenad utlämning, om den visar att förseningen förorsakats genom förhållanden, som järnvägen ej förmått undvika och som det ej berott på järnvägen att avhjälpa.

ARTIKEL 31.

Ersättningens storlek, då resgods gått förlorat eller minskats.

Då järnvägen enligt bestämmelserna i detta fördrag är skyldig att lämna ersättning för resgods, som gått förlorat eller minskats, kan anspråk på följande ersättning framställas:

a) om skadans storlek bevisas:

en summa, som motsvarar dennas storlek men icke överstiger 40 francs för kilogram av det förlorade resgodsets bruttovikt;

b) om skadans storlek icke bevisas:

en summa, som i ett för allt beräknas efter 20 francs för kilogram av det förlorade resgodsets bruttovikt.

Härförutom skola befordringsavgifter, tullavgifter och andra i samband med befordringen av det förlorade resgodset gjorda utlägg ersättas, men ingen ytterligare skadeersättning lämnas.

Anspråk på högre ersättning kan göras endast enligt artikel 35 § 4, därest leveransintresse deklarerats, eller enligt artikel 36, därest uppsåt eller grov vårdslöshet från järnvägens sida föreligger.

ARTIKEL 32.

Antagande att resgods gått förlorat. Förfaringssätt då det tillrättakommer.

§ 1.

Saknat resgodskolli anses såsom förlorat vid utgången av fjortonde dagen efter det att begäran om dess utlämning gjorts.

§ 2.

Om såsom förlorat ansett resgodskolli tillrättakommer inom ett år efter det att begäran om dess utlämning gjorts, skall järnvägen därom underrätta den resande, såvida dennes vistelseort är känd eller kan utrönas.

§ 3.

Inom trettio dagar efter erhållen underrättelse kan den resande fordra att resgodset skall utlämnas till honom på viss station på befordringsvägen,

mot att han erlägger den rena befodringsavgiften från avsändningsstationen till den station där resgodset utlämnas, och mot att han återbetalar den ersättning han erhållit, varvid från ersättningsbeloppet skall avdragas däri eventuellt inräknad befodringsavgift. Härigenom inskränkes icke den honom enligt artikel 34 och i förekommande fall enligt artikel 35 § 3 tillkommande rätten till ersättning för försenad utlämning.

§ 4.

Har tillrättakommet resgods icke återfordrats inom den i § 3 nämnda tiden av trettio dagar eller har resgodset tillrättakommit först sedan ett år förflutit från det att begäran om dess utlämning gjorts, förfogar järnvägen över resgodset enligt lagar och förordningar i den stat till vilken järnvägen hör.

ARTIKEL 33.

Ersättningens storlek, då resgods skadats.

Har resgods skadats, är järnvägen skyldig att ersätta den förorsakade värdeminskningen, men icke att lämna ytterligare skadeersättning. Anspråk på högre ersättning kan göras endast enligt artikel 35 § 4, därest leveransintresse deklarerats, eller enligt artikel 36, därest uppsåt eller grov vårdslöshet från järnvägens sida föreligger.

Ersättningen må likväl icke överstiga:

- a) om hela sändningen lidit värdeminskning genom skadan: det belopp varmed skadan skulle hava ersatts om sändningen gått förlorad;
- b) om blott en del av resgodset lidit värdeminskning genom skadan: det belopp varmed skadan skulle hava ersatts om den skadade delen gått förlorad.

ARTIKEL 34.

Ersättningens storlek, då resgods utlämnats för sent.

§ 1.

Har resgods utlämnats för sent, är järnvägen, om den resande icke visar att skada förorsakats genom förseningen, skyldig att betala en skadeersättning av 0,20 francs för kilogram av det försenade resgodsets bruttovikt och begynnande tidrymd av tjugufyra timmar, räknat från det att framställning om resgodsets utlämning gjorts, dock högst för fjorton dagar.

§ 2.

Visas att skada förorsakats genom förseningen, utbetalas ersättning för den lidna skadan, dock högst med fyrdubbla beloppet av den ersättning som bestämts i § 1 av denna artikel.

§ 3.

Ersättning enligt §§ 1 och 2 i denna artikel kan icke ifrågakomma jämte ersättning för förlust av resgodset.

Har resgods minskats, skall i förekommande fall dylik ersättning utbetalas för den del av resgodset som icke gått förlorat.

Har resgods skadats, utbetalas i förekommande fall ersättning enligt §§ 1 och 2 jämte ersättning enligt artikel 33.

Den sammanlagda ersättningen enligt §§ 1 och 2 och enligt artiklarna 31 och 33 får icke överstiga den ersättning, som skulle hava utbetalats om resgodset gått helt förlorat.

ARTIKEL 35.

Deklaration av leveransintresse.

§ 1.

Leveransintresse kan deklarereras för resgodssändningar av alla slag genom införande i resgodsbeviset av det deklarerade beloppet.

Därest taxorna icke innehålla annan föreskrift, skall det deklarerade beloppet angivas i avsändningsstatens myntslag.

§ 2.

För dylik deklARATION erlägges för varje påbörjad väglängd av 10 kilometer en tilläggsavgift av en tiondel pro mille av det deklarerade beloppet.

I taxorna kan denna avgift nedsättas och en minsta avgift fastställas.

§ 3.

Har leveransintresse deklarerats, kan i fall av försenad utlämning anspråk göras på följande ersättning:

a) om det icke visas att skada förorsakats genom förseningen: 0,40 francs för kilogram av det försenade resgodsets bruttovikt och begynnande tidrymd av tjugufyra timmar, räknat från det att begäran om resgodsets utlämning gjorts, dock högst för fjorton dagar och icke utöver det deklarerade beloppet;

b) om det visas att skada förorsakats genom förseningen: ersättning intill högst det deklarerade beloppet.

Är det deklarerade beloppet lägre än beloppet av den enligt artikel 34 utgående ersättningen, kan anspråk göras på detta senare belopp i stället för de i mom. a) och b) i denna paragraf fastställda.

§ 4.

Har resgods, för vilket leveransintresse deklarerats, gått förlorat, minskats eller skadats, kan anspråk göras på följande ersättning:

a) den i artiklarna 31 och 33 fastställda ersättningen och dessutom

b) ersättning för visad ytterligare skada, dock icke utöver det deklarerade beloppet.

§ 5.

Har resgods skadats eller minskats, och föreligger samtidigt försenad utlämning, betalas ersättning enligt §§ 3 och 4 b) med tillhoppa högst ett belopp, som icke överstiger det som leveransintresse deklarerade beloppet.

ARTIKEL 36.

Ersättningens storlek, då uppsåt eller grov vårdslöshet från järnvägens sida föreligger.

I alla fall, då förlust eller minskning av eller skada å eller försening av resgods förorsakats med uppsåt eller av grov vårdslöshet från järnvägens sida, har den resande rätt att erhålla full ersättning för därigenom uppkommen skada, dock icke utöver dubbla de högsta i artiklarna 31, 33, 34 eller 35 angivna beloppen.

ARTIKEL 37.

Ränta å ersättningsbelopp.

Den resande äger rätt att å det å ett resgodsbevis belöpande ersättningsbeloppet beräkna sex procents ränta, såvida berörda ersättningsbelopp överstiger tio francs.

Räntan löper från den dag, då reklamation enligt artikel 40 blivit framställd, eller om sådan reklamation icke blivit framställd, från den dag, då stämning uttagits.

ARTIKEL 38.

Återbetalning av ersättningsbelopp.

Varje på oriktiga grunder utbetald ersättning skall återbetalas.

Föreligger bedrägeri, äger järnvägen rätt att dessutom utkräva ett belopp, lika stort som det som på oriktiga grunder utbetalats, utan att därigenom vederbörande befrias från straffrättsligt ansvar.

ARTIKEL 39.

Järnvägens ansvarighet för personalen.

Järnvägen är ansvarig för i dess tjänst anställda personer ävensom för andra personer, av vilka den betjänar sig vid utförandet av åtagen befordring.

Om emellertid järnvägens personal på resandes begäran utför uppdrag, som icke åligga järnvägen, betraktas personalen såsom ombud för den resande för vilkens räkning uppdragen utföras.

KAPITEL II.

**Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer).
Anspråk, framställda inför domstol. Förfaringssätt och preskription ifråga om tvister på grund av befodringsavtalet.**

ARTIKEL 40.

Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer).

§ 1.

På befodringsavtalet grundade anspråk, som önskas behandlade i administrativ ordning (reklamationer), skola skriftligen framställas hos den i artikel 42 angivna järnvägen.

§ 2.

Rätten att framställa reklamation tillkommer de personer som enligt artikel 41 äga rätt att instämna järnvägen till domstol.

§ 3.

Biljetter, resgodsbevis och de handlingar i övrigt, som den berättigade anser lämpligt att foga vid sin reklamation, skola företes antingen i original eller i avskrifter, vilka, om järnvägen så fordrar, skola vara vederbörligen bestyrkta.

Vid slutlig uppgörelse av reklamation kan järnvägen fordra, att biljetter och resgodsbevis återställas till järnvägen.

ARTIKEL 41.

Behörighet att instämna järnvägen till domstol.

Rätt att inför domstol mot järnvägen framställa anspråk på återbetalning av ett på grund av befodringsavtalet erlagt belopp tillkommer endast den som företer biljetten eller resgodsbeviset eller ock på annat sätt styrker sin rätt.

ARTIKEL 42.

Järnvägar mot vilka rättegång kan anhängiggöras. Laga domstol.

§ 1.

Rättegång angående återbetalning av ett på grund av befodringsavtalet erlagt belopp kan anhängiggöras mot den järnväg som uppburit detta belopp, eller mot den järnväg för vilkens räkning det för höga beloppet inkasserats.

§ 2.

Rättegång angående andra anspråk på grund av befodringsavtalet kan anhängiggöras endast mot utgångs- eller bestämmelsejärnvägen eller den järnväg, å vilken den omständighet inträffat varpå anspråket grundas.

Rättegång kan anhängiggöras mot bestämmelsejärnvägen, även om den icke mottagit resgodset.

Käranden äger rätt att välja mellan nämnda järnvägar; denna rätt upphör, så snart stämning uttagits.

§ 3.

Därest icke i avtal mellan staterna eller i koncessioner annorlunda finnes bestämt, kan rättegång anhängiggöras endast vid rätt forum i den stat, till vilken den järnväg hör mot vilken anspråket riktas.

Om ett transportföretag trafikerar flera järnvägsnät med självständig förvaltning i olika stater, betraktas varje sådant nät med avseende å tillämpningen av denna paragraf som en särskild järnväg.

§ 4.

Anspråk kan göras gällande även mot annan än de i §§ 1 och 2 nämnda järnvägarna, såvida anspråket sker i form av genstämning eller invändning och framställes inför domstol, som har att avgöra huvudkäröålet på grund av samma befodringsavtal.

§ 5.

Bestämmelserna i denna artikel äga icke tillämpning å sådana regressmål mellan järnvägarna, om vilka föreskrifter lämnas i kapitel III av denna avdelning.

ARTIKEL 43.

Fastställande av minskning av eller skada å resgodts.

§ 1.

Om järnvägen finner eller får anledning antaga, att resgodts minskats eller skadats, eller om den resande påstår att så är förhållandet, skall järnvägen ofördröjligen och om möjligt i den resandes närvaro upprätta skriftlig redogörelse för resgodsets tillstånd och vikt och, så långt möjligt, värdeminskningens storlek samt orsaken till och tiden för värdeminskningens inträffande.

En avskrift av denna redogörelse skall på begäran tillställas den resande kostnadsfritt.

§ 2.

Därest den resande icke godkänner den skriftliga redogörelsens uppgifter, kan han påyrka, att resgodsets tillstånd och vikt samt orsakerna till värdeminskningen och dess storlek rättsligen fastställas i överensstämmelse med lagar och förordningar i den stat där det rättsliga fastställandet äger rum.

§ 3.

Går resgods förlorat, är den resande skyldig att för underlättande av järnvägens efterforskningar lämna en så noggrann beskrivning som möjligt över de bortkomna kollina.

ARTIKEL 44.

Upphörande av på befodringsavtalet grundade anspråk mot järnvägen.

§ 1.

Sedan den resande mottagit resgodset, hava alla på befodringsavtalet grundade anspråk mot järnvägen förfallit.

§ 2.

Anspråken förfalla dock icke:

1. om den resande visar, att skadan förorsakats med uppsåt eller av grov vårdslöshet från järnvägens sida;

2. vid anspråk på grund av leveransfristens överskridande: såvida anspråket framställs hos någon av de i artikel 42 § 2 nämnda järnvägarna inom en frist icke överstigande tjugoen dagar, utlämningsdagen icke inräknad;

3. vid anspråk på grund av att resgods minskats eller skadats:

a) om minskningen eller skadan jämligt artikel 43 fastställts, innan resgodset mottagits av den resande;

b) om sådant fastställande, som bort ske enligt artikel 43, genom försumelse enbart å järnvägens sida underlåtit;

4. vid anspråk på grund av sådana utifrån icke synliga skador, som fastställts sedan resgodset utlämnats, under villkor:

a) att undersökning av resgodset å bestämmelsestationen icke av järnvägen erbjudits den resande;

b) att anhållan om fastställande enligt artikel 43 göres omedelbart efter skadans upptäckt och senast å tredje dagen efter resgodsets utlämning;

c) att den resande visar, att skadan uppstått under tiden mellan resgodsets inlämning till befodrning och dess utlämning;

5. vid anspråk å återbetalning av erlagda belopp.

§ 3.

Den resande kan vägra mottaga resgodset intill dess av honom begärd undersökning om en påstådd skada verkställts.

Förbehåll som göras vid resgodsets mottagning äro ogiltiga, såvida de icke godtagits av järnvägen.

§ 4.

Därest av flera å resgodsbeviset upptagna kollin något eller några saknas vid resgodsets utlämning, kan den resande begära att järnvägen, innan han mottager övriga kollin, lämnar honom intyg härom.

§ 5.

Ansvarigheten för förlust upphör, om framställningen om resgodsets utlämnande icke göres å bestämelsestationen inom sex månader efter ankomsten av det tåg, med vilket detsamma skulle hava befordrats. Härigenom befrias likväl icke järnvägen från skyldigheten att, om resgodset tillrättas, lämna den resande underrättelse härom, såvida de å resgodset förefintliga uppgifterna möjliggöra fastställandet av hans adress.

ARTIKEL 45.

Preskription av anspråk på grund av befordringsavtalet.

§ 1.

Anspråk på grund av befordringsavtalet preskriberas efter ett år, såvida icke det belopp, som skall betalas, fastställts genom erkännande, förlikning eller dom.

Preskriptionstiden är likväl tre år ifråga om anspråk på grund av skada, som förorsakats med uppsåt eller på grund av bedrägeri, varom i artikel 38 sägs.

§ 2.

Preskriptionstiden beräknas:

- a) ifråga om anspråk å ersättning för minskning av eller skada å resgods eller försenad utlämning: från den dag då utlämningen skedde;
- b) ifråga om anspråk å ersättning för förlust: från den dag då utlämningen skulle hava skett;
- c) ifråga om anspråk å betalning eller återbetalning av befordrings- och extra avgifter eller tilläggsfrakt eller ifråga om anspråk å rättelse av befordringsavgifter på grund av att taxan blivit oriktigt tillämpad eller att räknepel föreligger: från den dag då befordrings- och extra avgifter eller tilläggsfrakt erlades eller, om betalning icke erlagts, från den dag då betalning skulle hava skett;
- d) ifråga om anspråk å betalning av utav tullmyndighet fordrad tilläggsavgift: från den dag då betalningsanspråket framställdes av tullmyndigheten;
- e) ifråga om andra anspråk, som avse befordring av personer: från den dag då biljettens giltighetstid utgår.

I preskriptionstiden inräknas aldrig den dag som angives som begynnelsedag.

§ 3.

Har reklamation enligt artikel 40 skriftligen ingivits till järnvägen, upphör preskriptionen att löpa. Den löper ånyo från den dag då järnvägen skriftligen avslagit reklamationen och återställt vid ingivandet bifogade

handlingar. Beviskyldigheten för att reklamationen eller svaret mottagits ävensom för att handlingarna återställts åligger den som därå vill åberopa sig.

Senare reklamationer, som avse samma anspråk, avbryta icke preskriptionen.

§ 4.

Med förbehåll för förestående bestämmelser gälla ifråga om avbrott av preskription lagar och förordningar i den stat där anspråket framställles.

ARTIKEL 46.

Förfallna eller preskriberade anspråk kunna icke göras gällande.

Anspråk, som jämlikt bestämmelserna i artiklarna 44 och 45 upphört eller preskriberats, kunna icke ens genom genstämning eller i form av invändning göras gällande.

KAPITEL III.

Avräkning. Järnvägarnas regressrätt mot varandra.

ARTIKEL 47.

Avräkning mellan järnvägarna.

Varje järnväg är skyldig att till övriga i transporten deltagande järnvägar betala dem tillkommande andelar av befodringsavgifter, som järnvägen uppburit eller bort uppbära.

ARTIKEL 48.

Regressrätt ifråga om ersättning för förlust eller minskning av eller skada å resgods.

§ 1.

Järnväg, som enligt bestämmelserna i detta fördrag utbetalat ersättning för förlust eller minskning av eller skada å resgods, äger enligt följande bestämmelser regressrätt mot de järnvägar som deltagit i befordringen:

- a) Den järnväg, som förorsakat skadan, är ensam ansvarig därför.
- b) Hava flera järnvägar förorsakat skadan, ansvarar varje järnväg för den skada som förorsakats av densamma. Är i visst fall ett dylikt särskiljande icke möjligt, skall ersättningsbeloppet fördelas mellan järnvägarna enligt i mom. c) angivna grunder.

c) Kan det icke visas, att skadan förorsakats av en viss eller flera järnvägar, skall ersättningsbeloppet fördelas mellan alla de järnvägar som deltagit i befordringen, med undantag av dem som kunna visa att skadan icke förorsakats å deras linjer. Fördelningen äger rum i förhållande till antalet tariffkilometer.

§ 2.

Är någon av järnvägarna på obestånd, skall den å denna järnväg fallande, icke betalda andelen fördelas mellan övriga järnvägar som deltagit i befordringen, i förhållande till antalet tariffkilometer.

ARTIKEL 49.

Regressrätt ifråga om ersättning för försenad utlämning.

Ifråga om ersättning för försenad utlämning tillämpas de i artikel 48 meddelade bestämmelserna. Har det fastställts, att förseningen förorsakats genom oregelmässigheter å flera järnvägar, skall ersättningsbeloppet fördelas mellan dessa järnvägar i förhållande till omfattningen av den försening som ägt rum å de särskilda järnvägarna.

ARTIKEL 50.

Förfaringssätt i regressmål.

§ 1.

Den järnväg, mot vilken regressfordran enligt artiklarna 48 och 49 göres gällande, är icke berättigad att bestrida rättmätigheten av den betalning, som verkstälts av den järnväg vilken gör gällande regressfordran, såvida ersättningsbeloppet fastställts av domstol och järnvägen ifråga blivit vederbörligen instämmd samt varit i tillfälle att uppträda såsom mellankommande part i målet. Domstolen i huvudmålet fastställer med hänsyn till omständigheterna i målet tid för stämmings delgivande och för utförande av talan såsom mellankommande part.

§ 2.

Den järnväg, som vill göra gällande sin regressfordran, skall genom en och samma stämning instämma samtliga de järnvägar med vilka överenskommelse icke blivit träffad, vid risk att regressrätten mot de icke instämmda järnvägarna förfaller.

§ 3.

Rätten skall genom en och samma dom avgöra samtliga vid densamma anhängiggjorda regressanspråk.

§ 4.

De instämmda järnvägarna äga icke rätt till ytterligare regress.

§ 5.

Det är icke tillåtet att förena regressmål med det egentliga ersättningsmålet.

ARTIKEL 51.

Laga forum i regressmål.

§ 1.

Enda lagliga forum i regressmål är domstolen å den ort där den järnväg, mot vilken regress sökes, har sitt säte.

§ 2.

Avser käromålet flera järnvägar, har kärkejarnvägen rätt att välja mellan de domstolar som enligt föregående paragraf äro behöriga att i saken döma.

ARTIKEL 52.

Särskilda överenskommelser ifråga om regress.

Det står järnvägarna fritt att ifråga om regressanspråk i allmänhet eller i ett visst fall träffa särskild överenskommelse angående regress.

AVDELNING IV.

Särskilda bestämmelser.

ARTIKEL 53.

Tillämpning av inhemsk rätt.

I den mån bestämmelser saknas i detta fördrag, tillämpas gällande lagar och förordningar för trafiken inom varje särskild stat.

ARTIKEL 54.

Allmänna regler för processförfarandet.

Därest icke genom detta fördrag annorlunda föreskrives, skall ifråga om processförfarandet i alla tvister rörande transporter enligt fördraget lända till efterrättelse vad i sådant avseende finnes föreskrivet i lagen i det land som processdomstolen tillhör.

ARTIKEL 55.

Verkställandet av domar. Kvarstad och utmätning. Ställande av säkerhet.

§ 1.

Domar, som på grund av bestämmelserna i detta fördrag blivit av vederbörlig domstol fällda, efter det parterna förhandlat i målet eller tredskovis, och som enligt för domstolen gällande lagar få verkställas, skola gå i verkställighet i samtliga övriga fördragsstater, så snart i vederbörande stat föreskrivna former iakttagits. Prövning av domens materiella innehåll må icke äga rum.

Denna bestämmelse äger icke tillämpning å sådana domar som få verkställas trots att de ej vunnit laga kraft, ej heller å annan dom, såvida den ålägger käranden att, emedan han tappat i målet, betala, förutom rättegångskostnad, ytterligare skadeersättning.

§ 2.

Fordringar, som en järnväg på grund av en internationell transport har hos en annan järnväg som icke tillhör samma stat som den förstnämnda, kunna icke beläggas med kvarstad eller utmätas annat än på grund av dom eller beslut av domstol i den stat till vilken den fordringsberättigade järnvägen hör.

§ 3.

En järnvägs rullande materiel samt järnvägen tillhöriga och i denna materiel befintliga lösa föremål kunna icke beläggas med kvarstad eller utmätas inom annan stat än den till vilken den ägande järnvägen hör, såvida icke kvarstaden eller utmätningen kommer till stånd på grund av dom eller beslut av domstol i sistnämnda stat.

§ 4.

Ställande av säkerhet för gäldande av rättegångskostnader kan icke fordras ifråga om rättegång på grund av ett internationellt befordringsavtal.

ARTIKEL 56.

Myntslag. Omräknings- och inväxlingskurs för utländskt mynt.

§ 1.

De belopp, som i detta fördrag eller dess bilagor angivas i francs, anses avse guldfranc med en vikt av 10/31 gram och 0,900 finhet.

§ 2.

Järnvägen är skyldig att genom anslag vid biljettluckorna eller på annat lämpligt sätt offentliggöra de kurser enligt vilka den utför omräkning av belopp, som uttryckts i utländska myntslag, men betalas i landets eget mynt (omräkningskurs).

§ 3.

Likaledes är en järnväg, som mottager betalning i utländskt mynt, skyldig att offentliggöra den kurs efter vilken sådant mynt mottages (inväxlingskurs).

Enhetliga tilläggsbestämmelser.

1. Omräkningen av guldfrancs till ett lands eget mynt sker enligt av järnvägen utfärdade föreskrifter.

2. Därest omräkning av ett myntslag är erforderlig i och för utförande av befodringsavtalet eller av andra därav härrörande skyldigheter, lägges till grund för omräkningen den kurs, som fastställts av den omräknande järnvägen och som offentliggjorts genom anslag vid biljettluckorna eller på annat lämpligt sätt; till grund för omräkningen skall läggas den för omräkningsdagen fastställda kursen.

ARTIKEL 57.

Centralbyrå för internationella järnvägstransporter.

§ 1.

För att underlätta och trygga tillämpningen av detta fördrag har en centralbyrå för internationella järnvägstransporter upprättats, vilken byrå har till uppgift:

a) att mottaga meddelanden från samtliga fördragsstater och från samtliga vederbörande järnvägar, ävensom att bringa dylika meddelanden till övriga staters och järnvägars kännedom;

b) att samla, sammanställa och offentliggöra underrättelser av alla slag, som äro av intresse för det internationella transportväsendet;

c) att på parternas begäran avgöra tvister, som kunna uppstå mellan järnvägarna;

d) att underlätta dels utjämnandet av de ekonomiska mellanhavanden mellan de olika järnvägarna, som kunna uppkomma i följd av den internationella transporttjänsten, dels ock inkasseringen av utestående fordringar, samt att trygga järnvägarnas förhållande i detta avseende till varandra;

e) att handlägga förslag till ändringar av detta fördrag och, då anledning därtill föreligger, föreslå sammankallandet av i artikel 60 omnämnda konferenser.

§ 2.

Ett särskilt reglemente, som utgör Bilaga II till detta fördrag, fastställer centralbyråns säte, dess sammansättning och organisation ävensom de för utövande av dess verksamhet erforderliga medlen. Detta reglemente och de ändringar däri, om vilka samtliga fördragsstater överenskommit, skola hava samma giltighet och varaktighet som fördraget självt.

ARTIKEL 58.

Lista över linjer som äro underställda fördraget.

§ 1.

Den i artikel 57 nämnda centralbyrån skall upprätta lista över de linjer som äro underställda detta fördrag, och hålla densamma fullständig. För detta ändamål mottager byrån meddelanden från fördragsstaterna angående införande eller strykning å listan av järnvägslinjer eller av i artikel 2 omnämnda transportföretag.

§ 2.

En ny linjes inträde i den internationella transporttjänsten äger icke rum förrän en månad förflutit från dagen för den skrivelse varigenom centralbyrån underrättat de övriga staterna om linjens införande å listan.

§ 3.

Centralbyrån stryker en å listan införd linje så snart den fördragsstat, på vilkens begäran denna linje blivit införd å listan, underrättat byrån att linjen icke längre är i stånd att uppfylla de förpliktelser som fördraget ålägger densamma.

§ 4.

Mottagandet av dylik underrättelse från centralbyrån berättigar en järnväg att omedelbart avbryta alla förbindelser i internationell transporttjänst med den å listan strukna linjen, dock skola transporter som äro på väg slutföras.

ARTIKEL 59.

Nya staters anslutning till fördraget.

§ 1.

En stat, som icke biträtt fördraget men som vill ansluta sig till detsamma, skall därom göra framställning hos schweiziska regeringen, vilken till alla till fördraget anslutna stater överlämnar framställningen jämte ett utlåtande från centralbyrån angående ifrågavarande stats järnvägsförhållanden ur internationell transportsynpunkt.

§ 2.

Hava icke inom en tid av sex månader efter avlåtandet av nämnda meddelande minst två stater underrättat schweiziska regeringen om att de göra invändning däremot, är framställningen med full rättsverkan bifallen; här om underrättar schweiziska regeringen staten ifråga och alla till fördraget förut anslutna stater.

I motsatt fall underrättar schweiziska regeringen alla stater och den sökande om att framställningen förklarats vilande.

§ 3.

Vid nytillträde träder fördraget i kraft en månad efter dagen för det av schweiziska regeringen utsända meddelandet.

ARTIKEL 60.

Revision av fördraget.

§ 1.

Ombud för fördragsstaterna skola på kallelse av schweiziska regeringen sammanträda för revision av fördraget senast fem år efter det de på närmast föregående konferens beslutade ändringarna trätt i kraft.

En konferens skall sammankallas före denna tidpunkt, om framställning därom göres av minst en tredjedel av fördragsstaterna.

§ 2.

I och med att ett nytt fördrag, som utarbetats av en revisionskonferens, träder i kraft, upphäves det förutvarande fördraget även gent emot de fördragsstater som icke ratificera det nya fördraget.

ARTIKEL 61.

Tillägsbestämmelser.

§ 1.

Om fördragsstater eller deltagande järnvägar finna lämpligt att utfärda tillägsbestämmelser för tillämpningen av fördraget, skola dessa delgivas centralbyrån.

§ 2.

Överenskommelser, som träffats angående dylika bestämmelser, träda i kraft å de järnvägar som antagit desamma, i enlighet med varje stats lagar och förordningar, men de få icke innebära avvikelser från detta fördrag.

Centralbyrån skall underrättas om deras ikraftträdande.

ARTIKEL 62.

Giltighetstid för anslutning till fördraget.

§ 1.

Giltighetstiden för detta fördrag är obegränsad. Varje deltagande stat kan likväl frånträda fördraget på följande villkor:

Den första anslutningen är bindande till och med den 31 december femte året efter det år under vilket detta fördrag trätt i kraft. Varje stat, som vid utgången av angivna tid vill frånträda fördraget, är skyldig att minst ett år dessförinnan göra anmälan därom till schweiziska regeringen, som härom underrättar alla fördragsstater.

Har anmälan icke blivit gjord inom sagda tid, skall anslutningen vara bindande under en tid av ytterligare tre år och vidare i treårsperioder, såvida icke uppsägning blivit gjord minst ett år före den 31 december sista året av en sådan treårsperiod.

§ 2.

Nya stater, som under loppet av femårsperioden eller någon av treårsperioderna erhållit rätt att ansluta sig till fördraget, äro bundna därav till periodens utgång och därefter till utgången av en följande period, såvida de icke hava uppsagt sin anslutning minst ett år före utgången av en period.

ARTIKEL 63.

Ratifikation.

Detta fördrag skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten snarast möjligt deponeras hos schweiziska regeringen.

Sedan fördraget ratificerats av femton stater, kan schweiziska regeringen sätta sig i förbindelse med berörda regeringar för att med dem undersöka möjligheten att sätta fördraget i kraft.

ARTIKEL 64.

Fördragets texter. Officiella översättningar.

Detta fördrag har i överensstämmelse med diplomatisk hävd avslutats och undertecknats på franska språket.

Till den franska texten äro fogade en text på tyska och en text på italienska språket, vilka äro att betrakta såsom officiella översättningar.

I fall av bristande överensstämmelse skall den franska texten vara avgörande.

Formulär till resgodsbevis

Formuläret består av tre för utskrift genom kopiering avsedda blad, vilka innehålla följande text:

Första bladet.

N:r		Internationell resgodsbefordring			☉	
No		Transport international de bagages — Internationale Gepäcksendung				
(Järnvägsförvaltningens namn)						
Stam till resgodsbevis — Souche du bulletin de bagages — Gepäckschein-Stamm						
från — de — von till — à — nach						
över — via — über						
Resgodsfrakt						
Prix de transport des bagages — Gepäckfracht						
Datum Date Tag	Antal biljetter Nombre des titres de transport Zahl der Fahrausweise	Antal resgods-kolli Nombre des colis-bagages Zahl der Gepäckstücke	Verklig vikt Poids réel Wirkliches Gewicht kg	Fraktberäkning pr 10-tal kg Calcul de la taxe par unité de 10 kg Frachtberechnung für Einheiten zu 10 kg	utan frivikt kg sans franchise de bagages pour ohne Freigepäck für	
19.....					med frivikt kg avec franchise de bagages pour mit Freigepäck für	
Tåg n:r Train No Zug Nr.				*)		
				Leveransintresse — Intérêt à la livraison — Interesse an der Lieferung		
				Extra avgifter — Frais accessoires — Nebengebühren		
				Summa avgifter — Total de taxe — Erhebungsbetrag		

« 150 mm »

Andra bladet.

N:r		Internationell resgodsbefordring			☉	
No		Transport international de bagages — Internationale Gepäcksendung				
(Järnvägsförvaltningens namn)						
Resgodsföljesedel — Feuille de route — Gepäckbegleitschein						
från — de — von till — à — nach						
över — via — über						
Resgodsfrakt						
Prix de transport des bagages — Gepäckfracht						
Datum Date Tag	Antal biljetter Nombre des titres de transport Zahl der Fahrausweise	Antal resgods-kolli Nombre des colis-bagages Zahl der Gepäckstücke	Verklig vikt Poids réel Wirkliches Gewicht kg	Fraktberäkning pr 10-tal kg Calcul de la taxe par unité de 10 kg Frachtberechnung für Einheiten zu 10 kg	utan frivikt kg sans franchise de bagages pour ohne Freigepäck für	
19.....					med frivikt kg avec franchise de bagages pour mit Freigepäck für	
Tåg n:r Train No Zug Nr.				*)		
				Leveransintresse — Intérêt à la livraison — Interesse an der Lieferung		
				Extra avgifter — Frais accessoires — Nebengebühren		
				Summa avgifter — Total de taxe — Erhebungsbetrag		

*) Järnvägarna kunna efter behov fullständiga denna rubrik.

N:r No		Internationell resgodsbefordring		☉	
Transport international de bagages — Internationale Gepäcksendung					
(Järnvägsförvaltningens namn)					
Resgodsbevis — Bulletin de bagages — Gepäckempfangschein					
från — de — von till — à — nach					
över — via — über					
Resgodsfrakt					
Prix de transport des bagages — Gepäckfracht					
Datum Date Tag	Antal biljetter Nombre des titres de transport	Antal resgods- kolli Nombre des colis- bagages	Verklig vikt Poids réel Wirk- liches Gewicht	Fraktberäkning pr 10-tal kg Calcul de la taxe par unité de 10 kg Frachtberech- nung für Ein- heiten zu 10 kg	utan frivikt kg sans franchise de ba- gages pour ohne Freigepäck für
19.....	Zahl der Fahraus- weise	Zahl der Gepäck- stücke	kg	med frivikt kg avec franchise de ba- gages pour mit Freigepäck für	
Tåg nr Train No Zug Nr.				*)	
				Leveransintresse — Intérêt à la livraison — Interesse an der Lieferung	
				Extra avgifter — Frais accessoires — Nebengebühren	
				Summa avgifter — Total de taxe — Erhebungsbeitrag	

Se baksidan.

Tredje bladet, baksidan.

Transporten utföres i enlighet med bestämmelserna i Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods och i de taxor, som äga tillämpning å denna sändning.

Den resande är skyldig att närvara vid fullgörande av tull-, skatte-, finans-, polis- och andra administrativa myndigheters föreskrifter, såvida icke vederbörande myndighet medgivit undantag därifrån.

Det å framsidan angivna resgodset utlämnas mot återställande av detta resgodsbevis.

Le transport est effectué aux conditions de la Convention internationale concernant le transport des voyageurs et des bagages, ainsi qu'à celles des tarifs applicables au présent envoi.

Le voyageur est tenu d'assister aux formalités exigées par les douanes, octrois, autorités fiscales, de police et autres autorités administratives, sauf les exceptions admises par les administrations compétentes.

Les bagages désignés au recto sont délivrés contre remise du présent bulletin.

Für die Beförderung gelten das Internationale Übereinkommen über den Eisenbahn-Personen- und Gepäckverkehr und die in Betracht kommenden Tarife.

Der Reisende ist verpflichtet, der Abfertigung seines Gepäcks durch die Zoll-, Steuer-, Finanz-, Polizei- und sonstigen Verwaltungsbehörden beizuwohnen, soweit von den zuständigen Stellen keine Ausnahmen zugelassen sind.

Gegen Rückgabe dieses Scheines wird das umseitig bezeichnete Gepäck ausgeliefert.

*) Järnvägarna kunna efter behov fullständiga denna rubrik.

Reglemente för Centralbyrån för internationella järnvägstransporter.

Artikel 1.

§ 1.

Centralbyrån för internationella järnvägstransporter har sitt säte i Bern. Dess organisation inom den ram, som fastställts genom bestämmelserna i artikel 57 i fördraget, och övervakandet av dess verksamhet anförtros åt Schweiziska förbundsrådet.

§ 2.

Centralbyråns kostnader skola bestridas av de fördragsslutande staterna i förhållande till längden av järnvägslinjerna eller av de sträckor, som trafikerades av andra transportföretag, vilka erhållit tillåtelse att deltaga i transporter som utföras på i internationella fördraget fastställda villkor. Dock skola sjöfartslinjer deltaga i kostnaderna endast i förhållande till hälften av deras linjers längd. Högsta bidraget för varje stat är 0,80 francs per kilometer. Det belopp, som årligen skall betalas per kilometer järnvägssträcka, bestämmes för varje arbetsår av Schweiziska förbundsrådet efter Centralbyråns hörande och med avseende fäst vid rådande förhållanden och föreliggande behov. Detta belopp skall alltid till fullo erläggas. Hava Centralbyråns verkliga kostnader icke uppgått till det på sådant sätt beräknade kostnadsbeloppet, skall behållningen tillfalla en pensions- och understödskassa, vars avkastning skall tjäna till att lämna understöd eller skadestånd åt de Centralbyråns tjänstemän eller anställda, som på grund av hög ålder, olyckshändelse eller sjukdom blivit för alltid urståndsatta att vidare fullgöra sina åligganden.

Samtidigt med att årsberättelse och årskostnadsberäkning utsändas till de fördragsslutande staterna, skall Centralbyrån anmoda staterna att inbetala sin del av kostnaderna för det förflutna räkenskapsåret. Den stat, som till den 1 oktober icke inbetalt sin andel, skall ånyo anmodas att verkställa inbetalning. Efterkommes icke denna uppmaning, skall Centralbyrån vid följande års ingång förnya uppmaningen, samtidigt med att årsberättelsen för det senast förflutna året utsändes. Har icke heller denna uppmaning den 1 därpå följande juli efterkommits, skall en fjärde påminnelse tillställas den försumliga staten för att förmå densamma att betala båda de förfallna årsbidragen; leder icke heller denna uppmaning till påföljd, skall Centralbyrån

tre månader därefter underrätta ifrågavarande stat, att om den uteblivna inbetalningen icke verkställs inom årets utgång, uteblivandet kommer att betraktas såsom ett tyst tillkännagivande att ifrågavarande stat önskar frånträda fördraget. Har denna sista uppmaning den 31 december icke lett till påföljd, skall Centralbyrån, i anslutning till den försumligen stats sålunda tyst uttryckta önskan att frånträda fördraget, vidtaga åtgärder för strykning av ifrågavarande stats linjer å listan över de linjer som deltaga i den internationella transporttjänsten.

Icke inbetalda belopp skola om möjligt täckas av de ordinarie tillgångar över vilka Centralbyrån förfogar; de kunna fördelas på fyra räkenskapsår. Den del av bristen, som icke kunnat täckas på detta sätt, skall i särskild räkning påföras de övriga staterna i förhållande till antalet kilometer av de järnvägslinjer som äro underställda fördraget vid tiden för räkningens utställande. Därvid skall varje stat taga del i gäldandet av skulden i den proportion, som gällde under den tid av två år närmast före den försumligen stats utträde, under vilken förstberörda stat samtidigt med den försumligen staten var ansluten till fördraget. En stat, vars linjer under de förhållanden, som nämnas i föregående stycke, blivit strukna från listan, kan icke låta desamma ånyo deltaga i den internationella transporttjänsten, förrän staten betalt sin skuld för ifrågavarande år jämte ränta efter fem procent, räknat från slutet av sjätte månaden efter den dag då Centralbyrån första gången anmodat staten att betala på densamma fallande kostnadsandelar.

Artikel 2.

§ 1.

Centralbyrån utger en månadstidskrift, innehållande de meddelanden som erfordras för tillämpningen av fördraget, särskilt angående listan över järnvägs- och andra transportföretags linjer, angående föremål som äro utslutna från beföring eller endast mottagas på vissa villkor, ävensom angående sådan rättstillämpning och statistik som byrån kan finna lämpligt intaga i tidskriften.

§ 2.

Tidskriften utgives på franska och tyska språken. Ett exemplar sändes avgiftsfritt till varje stat och varje deltagande förvaltning. För ytterligare exemplar erlägges en avgift, som bestämmes av Centralbyrån.

Artikel 3.

§ 1.

På grund av internationella transporter uppkomna fordringar, som icke betalas, kunna av den fordringsberättigade förvaltningen meddelas till Centralbyrån, på det att denna må underlätta indrivningen. I sådant fall skall

Centralbyrån anmoda det transportföretag, mot vilket kravet riktats, att betala det förfallna beloppet eller att angiva skälen för sin vägran att betala.

§ 2.

Anser Centralbyrån att de för betalningsvägran anförda skälen äro grundade, skall byrån hänvisa parterna till vederbörlig domstol.

§ 3.

Anser Centralbyrån att kravet å hela eller en del av beloppet är grundat, kan byrån, efter att hava inhämtat sakkunnigs yttrande, förklara att det transportföretag, mot vilket kravet riktats, skall till Centralbyrån inbetala hela eller viss del av det fordrade beloppet; det sålunda inbetalda beloppet skall av byrån förvaras, till dess att tvisten slutgiltigt avgjorts av vederbörlig domstol.

§ 4.

Har ett transportföretag icke inom fjorton dagar ställt sig Centralbyråns anmodan till efterrättelse, skall byrån tillställa detsamma en ny uppmaning med erinran om följderna av vägran att betala.

§ 5.

Har icke heller denna nya uppmaning inom tio dagar medfört något resultat, skall Centralbyrån lämna den stat, till vilken transportföretaget hör, en motiverad redogörelse, med hemställan att staten måtte taga i övervägande vilka åtgärder som böra vidtagas, och särskilt huruvida det transportföretags linjer, mot vilket kravet riktats, fortfarande böra kvarstå å listan.

§ 6.

Förklarar den stat, till vilken det transportföretag hör mot vilket kravet riktats, att den icke anser sig böra låta stryka företags linjer från listan, ehuru betalning icke erlagts, eller lämnar staten Centralbyråns meddelande obesvarat under sex veckor, antages staten utan vidare hava iklätt sig garanti för att transportföretaget är vederhäftigt för sina av internationella transporter härrörande skulder.

Lista över järnvägs-, automobil- och sjöfartslinjer, å vilka Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods (I. F. P.) av den 23 november 1933 tillämpas.

Utdrag av uppgifterna beträffande SVERIGE

A. Av svenska förvaltningar trafikerade sträckor.

I. Järnvägslinjer och tågfarjesträckor.

Statens järnvägar, inklusive:

- a) de av Statens järnvägar samtrafikerade, reguljära tågfarjeförbindelserna:
1. mellan Hälsingborg och Helsingör — se B. I;
 2. mellan Malmö och Köpenhamn — se B. I;
 3. mellan Trelleborg och Sassnitz — se B. II;
- b) den av Statens järnvägar samtrafikerade järnvägssträckan mellan Harpara och Tornio — se B. IV.

Bergslagens och Gävle-Dala järnvägar,
~~Blekinge kustbanor, 6.10.42~~
~~Borås—Ulricehamns järnväg, 1.7.40~~
Dal—Västra Värmlands järnvägar,
Dalslands järnväg,
~~Göteborg—Borås—Alvesta järnvägar, 1.7.40~~
~~Halmstad—Nässjö järnvägar, 1.7.45~~
~~Hälsingborg—Hässleholms järnvägar, 1.7.40~~
~~Kalmar järnvägar, 1.7.40~~
~~Karlskrona—Växjö järnväg, 1.7.41~~
Kil—Fryksdalens järnväg,
~~Kristianstad—Hässleholms och Östra Skånes järnvägar, 1.7.44~~
~~Landskrona & Hälsingborgs järnvägar, 1.7.40~~

~~Landskrona—Lund—Trelleborgs järnvägar, 1.7.40~~
Lidköping—Håkantorps järnväg,
Lidköping—Skövde och Stenstorps järnväg,
~~Lysekils järnväg, 23.12.39~~
Lödöse—Lilla Edets järnväg,
~~Malmö—Simrishamns järnväg, 1.7.43~~
~~Malmö—Trelleborg—Rydsgårds järnvägar, 1.7.43~~
~~Malmö—Ystads järnväg, 1.7.41~~
~~Mariestad—Moholms järnväg,~~
~~Mjölby—Hästholmens järnväg, 23.12.39~~
Nora Bergslags järnväg,
Nordmark—Klarälvens järnväg,
~~Nässjö—Oskarshamns järnväg, 1.1.46~~
~~Skåne—Smålands järnväg, 1.7.40~~
Stockholm—Nynäs järnväg,
~~Stockholm—Västerås—Bergslagens järnvägar, 1.7.45~~
Södra Dalarnes järnväg,
Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösunds järnvägar,
~~Uddevalla—Lelångens järnväg, 1.7.40~~
~~Uddevalla—Vänersborg—Herrljunga järnväg, 1.7.40~~
~~Varberg—Borås—Herrljunga järnväg, 1.7.40~~
Vellinge—Skanör—Falsterbo järnväg, 1.7.43
Västergötland—Göteborgs järnvägar,
~~Växjö—Alvesta järnväg, 1.7.41~~
~~Ystad—Eslövs järnväg, 1.7.41~~
~~Ängelholm—Klippans järnväg, 24.4.42~~

II. Sjöfartslinjer.

Stockholms Rederiaktiebolag Svea (linjen Åbo — se B. IV)¹;
Helsingfors
Ångfartygsaktiebolaget Gotland (linjerna Nynäshamn—Visby och Visby—Kalmar)¹;

Ångbåtsaktiebolaget Kalmarsund (linjen Kalmar—Färjestaden)¹;
Rederiaktiebolaget Göteborg—Frederikshavn-Linjen (linjen Göteborg—Frederikshavn)¹;
Svenska Rederiaktiebolaget Öresund (linjen Malmö—Köpenhamn — se B. I)¹.

¹ Under ansvar av Statens järnvägar.

B. Sträckor, vilka trafikeras enbart av eller gemensamt med utländska förvaltningar.

I. Danska förvaltningar.

De av Statens järnvägar gemensamt med danska statsbanorna trafikerade tåg-färjeförbindelserna:
Hälsingborg—Helsingör;
Malmö—Köpenhamn.

Den av »Dampskibsselskabet Øresund» gemensamt med »Svenska Rederiaktiebolaget Øresund» trafikerade ångbåtsförbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn.

II. Tyska förvaltningar.

Den av Statens järnvägar gemensamt med tyska riksbanan trafikerade tåg-färjeförbindelsen Trelleborg—Sassnitz.

III. Norska förvaltningar.

De av norska statsbanorna trafikerade sträckorna från svensk-norska gränsen:
vid Vassijaure till Vassijaure;
vid Storlien till Storlien;
vid Charlottenberg till Charlottenberg.

IV. Finska förvaltningar.

Den av Statens järnvägar gemensamt med finska statsbanorna trafikerade sträckan Haparanda—Tornio.

Den av det svenska »Stockholms Rederiaktiebolag Svea» gemensamt med de finska »Finska Ångfartygsaktiebolaget» och »Ångfartygsaktiebolaget Bore» trafikerade ångbåtsförbindelsen

Åbo
Stockholm—
Helsingfors.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÅENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 1

Med giltighet fr. o. m. den 1 december 1938 hava Finland och Grekland anslutit sig till Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods av den 23 november 1933.

Med anledning härav strykes tecknet *) på sid. 9 efter Finland och Grekland.

Vid texten under strecket på sid. 7 hänvisas till detta Meddelande.

Dessutom göras följande kompletteringar och ändringar i särtrycket:

Sid. 10. I slutet av artikel 1 införes:

»§ 3.

Taxorna fastställa de stationsförbindelser för vilka internationella biljetter och resgodsbevis utfärdas.»

Sid. 15. Enhetliga tilläggsbestämmelsen till artikel 9 strykes.

Sid. 28. Artikel 26. Andra stycket i enhetlig tilläggsbestämmelse 3 strykes.

Sid. 38. I artikel 46 ändras »artiklarna 44 och 45» till »artiklarna 26 § 10 samt 44 och 45».

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 2

Med giltighet fr. o. m. den 23 december 1939 har Litauen anslutit sig till Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods av den 23 november 1933.

Vid texten under strecket på sidan 7 hänvisas till detta Meddelande.

Dessutom göras följande ändringar i särtrycket:

Sid. 53. I bihanget strykas Lysekils järnväg och Mjölby—Hästholmens järnväg.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÅENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS
(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 3

Med giltighet fr. o. m. den 1 februari 1940 har Turkiet anslutit sig till Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods av den 23 november 1933.

Med anledning härav strykes tecknet *) på sidan 9 efter Turkiet.

Vid texten under strecket på sidan 7 hänvisas till detta Meddelande.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ÅNGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 4

Gällande fr. o. m. den 1 juli 1940

Följande järnvägar skola strykas i bihanget (sid. 53):

Borås—Ulricehamns järnväg,
Göteborg—Borås—Alvesta järnvägar,
Hälsingborg—Hässleholms järnvägar,
Kalmar järnvägar,
Landskrona & Hälsingborgs järnvägar,
Landskrona—Lund—Trelleborgs järnvägar,
Skåne—Smålands järnväg,
Uddevalla—Lelångens järnväg,
Uddevalla—Vänersborg—Herrljunga järnväg,
Varberg—Borås—Herrljunga järnväg.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 5

Med giltighet fr. o. m. den 15 september 1940 har Slovakien anslutit sig till Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods av den 23 november 1933.

Vid texten under strecket på sidan 7 hänvisas till detta Meddelande.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS
(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 6

Gällande fr. o. m. den 1 april 1941

Estland, Lettland och Litauen äro icke längre anslutna till Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods av den 23 november 1933.

Med anledning härav skola följande ändringar företagas:

Sid. 7. Vid texten under strecket skall hänvisningen till Meddelande 2 beträffande Litauen strykas.

Sista meningen skall erhålla följande ändrade lydelse:

»Av de fördragsslutande staterna ha Estland, Lettland och Österrike bortfallit.»

Sid. 9. I förteckningen över länder, som avslutat fördraget, skall vid Estland och Lettland insättas tecknet *).

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 7

Gällande fr. o. m. den 1 juli 1941

Följande järnvägar skola strykas i bihanget (sid. 53):

Karlskrona—Växjö järnväg,
Malmö—Ystads järnväg,
Växjö—Alvesta järnväg,
Ystad—Eslövs järnväg.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÅENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 8

Med omedelbar giltighet skola följande ändringar företagas i bihanget.

Sid. 53. Ängelholm—Klippans järnväg strykes.

Under A. I. b), till vänster om mittstrecket, införes ett nytt moment c) så lydande:

»c) den av Statens järnvägar trafikerade, enskilda tillhöriga Ängelholm—Klippans järnväg.»

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 9

I bihanget (sid. 53) skola Blekinge kustbanor strykas med omedelbar gillighet.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 10

Med giltighet fr. o. m. den 1 april 1943 har Spanien anslutit sig till Internationella fördraget angående befordring å järnväg av resande och resgods av den 23 november 1933.

Med anledning härav strykes tecknet *) på sid. 9 efter Spanien.

Vid texten under strecket på sid. 7 hänvisas till detta Meddelande.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÅENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 11

Gällande fr. o. m. den 1 juli 1943

Följande järnvägar skola strykas i bihanget (sid. 53):

Malmö—Simrishamns järnväg,
Malmö—Trelleborg—Rydsgårds järnvägar,
Vellinge—Skanör—Falsterbo järnväg.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 12

Gällande fr. o. m. den 1 juli 1944

I bihanget (sid. 53) strykas Kristianstad—Hässleholms och Östra Skånes järnvägar.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 13

Gällande fr. o. m. den 1 juli 1945

Följande järnvägar skola strykas i bihanget (sid. 53):

Halmstad—Nässjö järnvägar,
Stockholm—Västerås—Bergslagens järnvägar.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

INTERNATIONELLT FÖRDRAG

ANGÄENDE

BEFORDRING Å JÄRNVÄG AV
RESANDE OCH RESGODS

(I. F. P.)

av den 23 november 1933

jämte

ENHETLIGA TILLÄGGSBESTÄMMELSER

Gällande från och med den 1 oktober 1938

Meddelande 14

Gällande fr. o. m. den 1 januari 1946

I bihanget (sid. 53) skall Nässjö—Oskarshamns järnväg strykas.

KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN.